

Pirkanmaan turvallisuuskysely 2026 – Kihniön yhteenveto

Sisällysluettelo

1	Johdanto	2
2	Vastaajien taustatiedot.....	3
2.1	Sukupuoli- ja ikäjakautuma.....	3
2.2	Koulutus- ja vähemmistötausta.....	3
2.3	Vastaajien elämäntilanne.....	4
2.4	Asumisen ja asuinalueen taustatiedot	4
2.5	Taustatietojen vaikutus tulosten luotettavuuteen	5
3	Arjen turvallisuus.....	6
3.1	Oman arjen ja asuinalueen turvallisuus	6
3.2	Rikokset, häiriökäyttäytyminen ja väkivalta asuinalueella.....	8
3.3	Asuinalueiden yhteisöllisyys	11
4	Asuinkunnan turvallisuus.....	14
4.1	Rikos- ja häiriökokemukset.....	14
4.2	Turvallisuuteen liittyvä huoli ja pelko	18
4.3	Syrjintä- ja häirintäkokemukset.....	22
4.4	Vastaajien ehdotukset turvallisuuden kehittämiseksi	22
5	Onnettomuudet ja niiden syyt.....	24
6	Varautuminen ja avun saanti.....	25
7	Lähisuhdeväkivalta ja avun saanti.....	32

*Huom. Kyselyohjelmiston teknisen ominaisuuden vuoksi erittäin vanhalla selainversio-
lla oli tuntemattomasta syystä mahdollista ohittaa vastaamatta pakollisia kysymyk-
siä. Tämän vuoksi kysymyskohtainen vastaajamäärä ei välttämättä täsmää kaikissa
kysymyksissä kyselyn kokonaisvastaajamäärään.*

1 Johdanto

Pirkanmaan hyvinvointialue toteutti oikeusministeriön tukemana ensimmäisen alueellisen turvallisuuskyselyn toukokuussa 2026. Kyselyssä kartoitettiin asukkaiden omia näkemyksiä ja kokemuksia muun muassa turvallisuuden tunteesta, rikoksista, varautumisesta ja lähisuhdeväkivallasta. Kyselyyn oli mahdollista vastata sähköisesti sekä suomen että englannin kielellä ja erikseen ilmoitetuissa paikoissa myös paperilomakkeella. Kysely oli avoinna 11.5.–31.5.2026, ja siihen vastasi 9532 pirkanmaalaista. Tässä raportissa käsitellään kyselyn tuloksia 58 kihniöläisen vastaajan osalta.

Kyselyn tulosten perusteella valtaosa vastaajista arvioi sekä oman elämänsä että asuinalueensa turvalliseksi. Vastaajista 94,8 % koki oman elämänsä turvalliseksi ja 91,4 % arvioi oman asuinalueensa turvalliseksi. Vastauksista tunnistettiin myös turvallisuuden kokemusta heikentäviä tekijöitä. Erityisesti liikenne korostui tuloksissa, kun 24,1 % vastaajista piti piittaamatonta ja vaarallista ajotapaa melko suurena tai suurena ongelmana asuinalueellaan. Ongelmaksi koettiin myös kaduilla häiritsevästi käyttäytyvä nuoriso ja ympäristön epäsiisteys. Suurinta huolta asukkaissa aiheuttavat puolestaan pelastus- ja ensihoitopalveluiden saatavuus ja ihmisten syrjäytyminen.

Lähtökohtaisesti kaikissa ikäryhmissä enemmistö koki elämänsä ja asuinalueensa turvalliseksi, vaikka pieniä eroavaisuuksia ikäryhmien välillä on aineiston perusteella havaittavissa.

Kysely tarkasteli turvallisuutta laajasti arjen turvallisuuden, asuinalueiden ja asuinkuntien turvallisuuskokemusten, onnettomuuksien, varautumisen sekä lähisuhdeväkivallan näkökulmista. Tämän vuoksi tulokset eivät kuvaa ainoastaan vastaajien yleistä turvallisuuden tunnetta, vaan myös niitä arjen tilanteita ja toimintaympäristön tekijöitä, jotka vahvistavat tai heikentävät turvallisuuden tunnetta. Tulosten perusteella Kihniön asukkaiden kokemus arjen turvallisuudesta on pääosin vahva, mutta vastaukset osoittavat samalla turvallisuuden jakautuvan epätasaisesti eri ympäristöissä.

2 Vastaajien taustatiedot

Kyselyn yhteydessä vastaajia pyydettiin ilmoittamaan asuinpaikkakuntansa, postinumeron, sukupuoli, siviilisäät, ikä, koulutustausta, kotitaloudessa mahdollisesti asuvien lasten lukumäärä, elämäntilanne kyselyn aikana sekä mahdollinen vähemmistötausta. Lisäksi vastaajia pyydettiin määrittelemään asumismuotonsa sekä arvioimaan asuinalueensa sijaintia, pääasiallista rakennustyyppiä ja alueella asumansa aikaa. Näitä tietoja voidaan hyödyntää tarkasteltaessa esimerkiksi alue- tai väestöryhmäkohtaisia tuloksia ja turvallisuuteen vaikuttavia tekijöitä.

2.1 Sukupuoli- ja ikäjakauma

Vastaajista 42 henkilöä (72,4 %) ilmoitti sukupuolekseen naisen ja 16 henkilöä (27,6 %) miehen. Yksikään vastaaja ei ilmoittanut sukupuolekseen ”muu”. Samassa yhteydessä 48 vastaajaa (82,8 %) ilmoitti olevansa parisuhteessa. Vastaavasti 10,3 % vastaajista oli leskiä, 3,4 % eronneita ja 3,4 % naimattomia.

Suurin kyselyyn vastannut ikäryhmä oli 60–69-vuotiaat: heitä oli 22, mikä vastaa 37,9 % koko vastaajamäärästä. 19-vuotiaita ja nuorempia vastaajia ei edustanut yksikään vastaaja. 20–29-vuotiaita vastaajia oli kaksi (3,4 %) ja 30–39-vuotiaita vastaajia oli yhdeksän (15,5 %). 40–49-vuotiaita vastaajia oli puolestaan 11 (19 %), 50–59-vuotiaita oli viisi (8,6 %) ja lisäksi 70-vuotiaita sekä sitä vanhempia oli yhdeksän (15,5 %).

2.2 Koulutus- ja vähemmistötausta

Koulutustaustaa kysyttäessä vastaajien oli mahdollista valita useampi tarjolla olevista vaihtoehdoista, joten valittuja vastauksia tämän kysymyksen yhteydessä oli yhteensä 85 kappaletta. Tulosten perusteella perus-, keski- tai kansakoulun käyneitä tai parhaillaan suorittavia vastaajia oli 22. Yhteensä 32 vastaajaa oli puolestaan suorittanut tai suoritti parhaillaan ammatti-, erikoisammatti- tai ylioppilastutkintoa. Alemman korkeakoulututkinnon suorittaneita tai parhaillaan suorittavia oli 11 ja ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneita tai parhaillaan suorittavia oli kuusi. Vastaajista 12 ilmoitti suorittaneensa vanhantyyppisen opintoasteen tai ammatillisen korkea-asteen tutkinnon. Lisäksi kaksi vastaajaa ilmoitti, ettei ollut suorittanut mitään vastausvaihtoehdoissa mainituista koulutuksista.

Kuten koulutustaustaa kartoittavassa kysymyksessä, vastaajilla oli myös vähemmistöstatusta kysyttäessä mahdollisuus valita useampia vastausvaihtoehtoja, joten valittuja vastauksia tämän kysymyksen yhteydessä oli 58 kappaletta. Selkeä enemmistö vastaajista (51 henkilöä, 87,9 %) ilmoitti, ettei kuulu mihinkään vähemmistöryhmään. Lisäksi neljä vastaajaa ei puolestaan halunnut vastata vähemmistötaustaa käsittelevään kysymykseen.

2.3 Vastaajien elämäntilanne

Enemmistö vastaajista (38 henkilöä, 65,5 %) ilmoitti olevansa kyselyyn vastatessaan työelämässä tai osa-aikaeläkkeellä. Eläkkeellä oli puolestaan 18 vastaajaa (31 %) ja kaksi vastaajaa (3,4 %) oli puolestaan opiskelijoita.

Vastaajilla oli mahdollisuus valita useita vastausvaihtoehtoja, kun heiltä kysyttiin, asuuko kotitaloudessa heidän lisäksi alle 18-vuotiaita lapsia. Selvä enemmistö (41 vastaajaa, 70,7 %) ilmoitti, ettei heidän kotitaloudessaan asu alle 18-vuotiaita lapsia. 13–17-vuotiaiden lasten kanssa asumisesta ilmoitti viisi vastaajaa. Lisäksi 11 vastaajaa ilmoitti asuvansa kotitaloudessa, jossa oli 7–12-vuotiaita lapsia, ja kuusi vastaajaa ilmoitti asuvansa alle 7-vuotiaiden kanssa samassa kotitaloudessa vastaushetkellä.

2.4 Asumisen ja asuinalueen taustatiedot

Kaikista vastaajista 98,3 % eli 57 henkilöä ilmoitti asuneensa yli vuoden ajan samalla asuinalueella. Vastaavasti yksi henkilö eli 1,7 % kokonaisvastaajamäärästä ilmoitti asuneensa nykyisellä asuinalueella alle vuoden.

Vastaajista 93,1 % eli 54 henkilöä ilmoitti asuvansa omistusasunnossa. Yksityisissä vuokra-asunnoissa vastaajista asui kolme henkilöä eli 5,2 % kaikista vastaajista. Lisäksi yksi henkilö ilmoitti asuvansa kunnallisessa vuokra-asunnossa.

Samassa yhteydessä 52 vastaajaa (89,7 %) ilmoitti asuinalueensa olevan pääasiassa omakotitaloaluetta. Lisäksi kuusi vastaajaa (10,3 %) asui pari- tai rivitaloalueella. 29 vastaajaa (50 %) ilmoitti kotinsa sijaitsevan asuinkunnassaan haja-asutusalueella. Lisäksi 24 vastaajaa (41,4 %) asui keskusta-alueella ja ulommalla kaupunki- tai keskusta-alueella asui puolestaan viisi vastaajaa.

2.5 Taustatietojen vaikutus tulosten luotettavuuteen

Pirkanmaan turvallisuuskyselyn vastaajat ja heidän taustansa edustavat pääosin tyypillistä avointa kyselytutkimusta myös Kihniön osalta. Lähtökohtaisesti taustoja tarkasteltaessa yhteenvetoa voidaan tehdä jokseenkin uskottavasti yleisellä trenditasolla siitä, millaisia teemoja turvallisuudessa ja turvallisuuden tunteessa korostuu, millaisista ilmiöistä alueella koetaan eniten huolta ja missä alueen asukkaiden mielestä ovat selvimmät kipupisteet. Vastaajamäärä on jotakuinkin kohtuullinen, mikä lisää tulosten hyödynnettävyyttä trenditasolla.

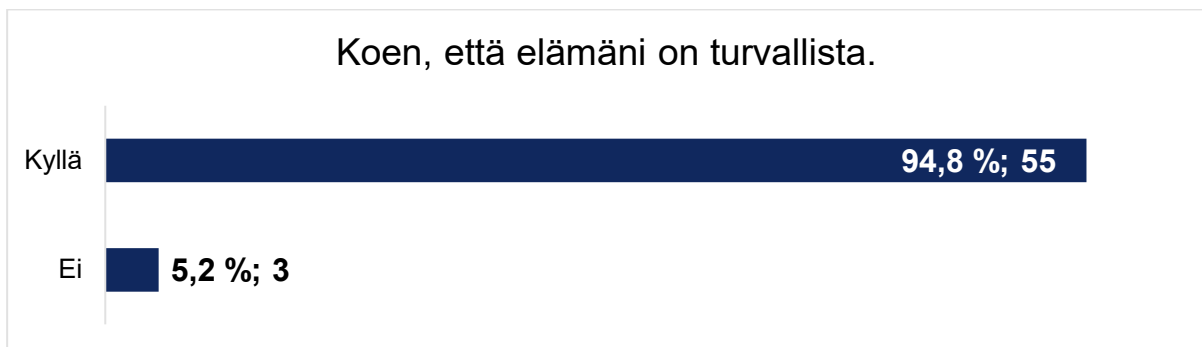
Luotettavuuteen liittyen on huomioitava avoimen kyselytutkimuksen tyypillisimmät rakenteelliset vinoumat, jotka ilmenevät kansallisesti vertaillen hyvin samankaltaisina myös tässä kyselyssä. Vastaajien osalta vastaajajoukossa korostuvat esimerkiksi naispainotteisuus, ikääntyneemmät vastaajat ja omistusasuminen. Vastaajamäärän vuoksi tarkempaa taustamuuttujaryhmäkohtaista analyysiä voi olla haastava toteuttaa ja parhaan luotettavuuden Kihniön tuloksista saa vertaamalla aineistoa muuhun tietoon.

3 Arjen turvallisuus

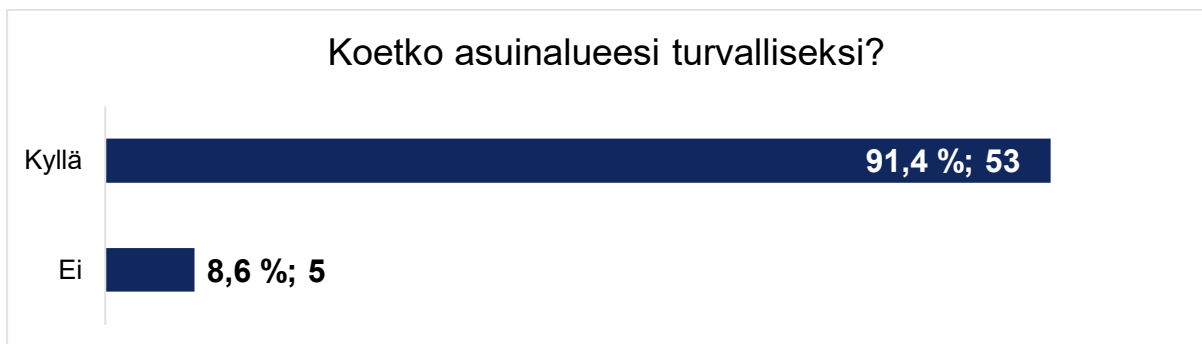
Turvallisuuskyselyn alussa kartoitettiin vastaajien turvallisuuteen liittyviä kokemuksia arjessa ja omalla asuinalueella. Kysymyksissä vastaajia pyydettiin arvioimaan turvallisuuden tunnetta, alueen turvallisuutta, rikosten ja järjestyshäiriöiden määrää sekä niiden vaikutuksia omassa elämässä. Lisäksi kysymykset käsittelivät väkivallan ilmenemismuotoja, alueella esiintyviä ongelmia ja yhteisöllisyyden kokemuksia.

3.1 Oman arjen ja asuinalueen turvallisuus

Valtaosa kyselyyn vastanneista Kihniön asukkaista (55 vastaajaa, 94,8 %) koki elämänsä kokonaisuudessaan turvalliseksi. Vastaavasti 91,4 % vastaajista arvioi asuinalueensa turvalliseksi.

Kuva 1: Väittämän ”Koen, että elämäni on turvallista.” tulokset

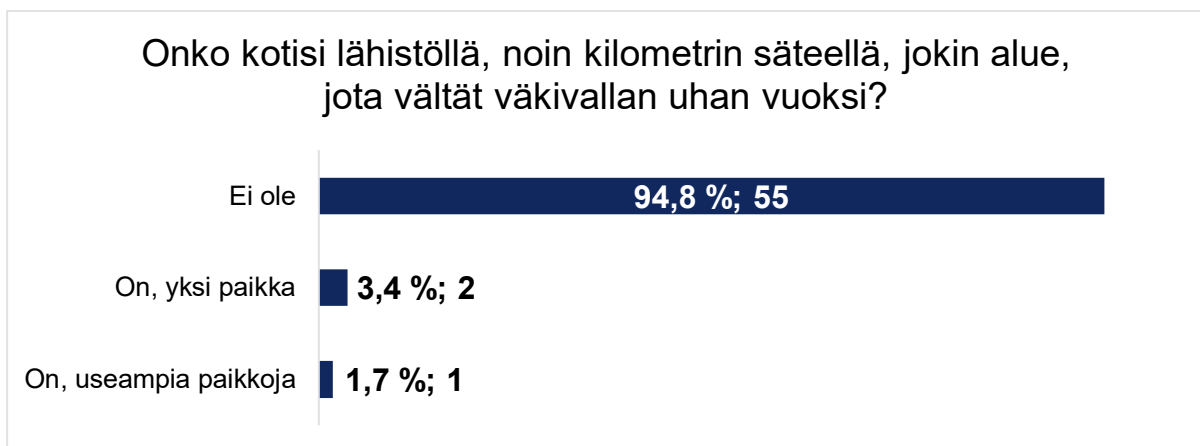
Kuva 2: Kysymyksen ”Koetko asuinalueesi turvalliseksi?” tulokset

Kun henkilökohtaisia turvallisuuden kokemuksia tarkasteltiin sukupuolen mukaan, ilmeni, että 87,5 % miehistä ja 97,6 % naisista koki elämänsä turvalliseksi. Asuinalueen turvallisuutta arvioitaessa 13 miestä (81,3 %) koki asuvansa turvallisella alueella. Vastaavasti 40 naista (95,2 %) arvioi oman asuinalueensa turvalliseksi.

Lähtökohtaisesti kaikissa ikäryhmissä enemmistö koki elämänsä ja asuinalueensa turvalliseksi, vaikka suhteellisen isojakin eroavaisuuksia ikäryhmien välillä on havaittavissa. Ikäryhmistä:

- Turvallisimmaksi elämänsä arvioivat 20–29-vuotiaiden sekä 70-vuotiaiden ja sitä vanhempien ikäryhmät, sillä heistä jokainen arvioi sekä elämänsä että asuinalueensa turvalliseksi.
- Heikoimmaksi elämänsä turvallisuuden arvioi 60–69-vuotiaiden ikäryhmä, sillä heistä 86,4 % koki elämänsä ja 90,9 % asuinalueensa turvalliseksi.

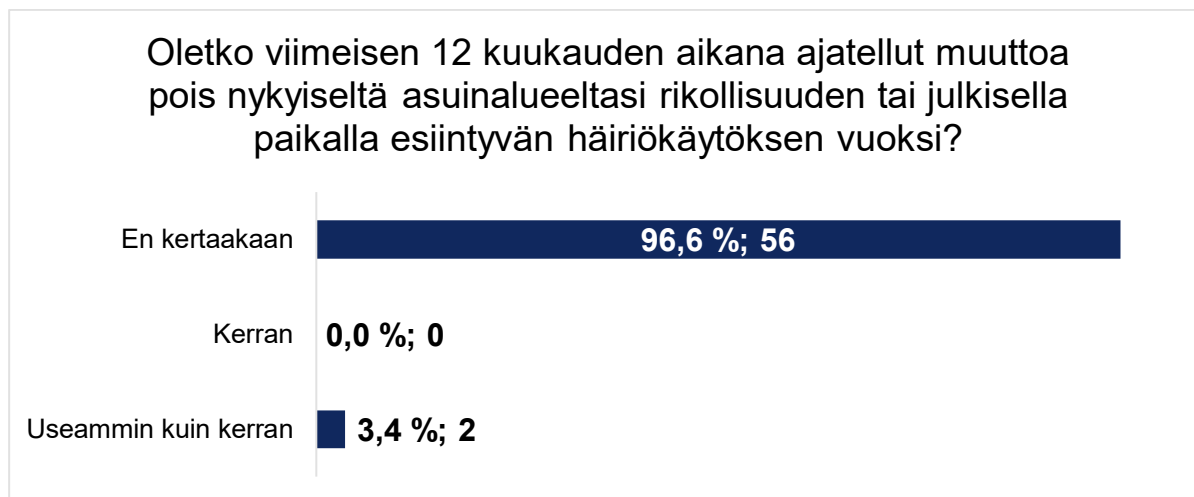
Muutoin 30–39-vuotiaista jokainen arvioi elämänsä ja 88,9 % asuinalueensa turvalliseksi ja 40–49-vuotiaista jokainen koki elämänsä ja 90,9 % asuinalueensa turvallisen. Lisäksi 50–59-vuotiaista jokainen arvioi elämänsä ja 80 % asuinalueensa turvalliseksi.

Kuva 3: Kysymyksen "Onko kotisi lähistöllä, noin kilometrin säteellä, jokin alue, jota vältät väkivallan uhan vuoksi?" tulokset

Omaa asuinympäristöään arvioitaessa 94,8 % eli 55 vastaajaa koki, ettei heidän asuinpaikkansa läheisyydessä ole paikkoja, joita he välttelisivät väkivallan uhan vuoksi. 3,4 % eli kaksi vastaajaa arvioi noin kilometrin säteellä kodistaan sijaitsevan yhden paikan, jota he välttelevät väkivallan uhan takia. Vain yksi vastaaja kertoi tunnistavansa kotinsa läheisyydestä useampia vastaavia paikkoja.

Kolmen lisätietokenttään jätetyn vastauksen perusteella turvattomuutta koettiin etenkin syrjemmillä metsäisillä alueilla suurpetohavaintojen vuoksi. Myös nuorison käytös mainittiin yhdessä vastauksista.

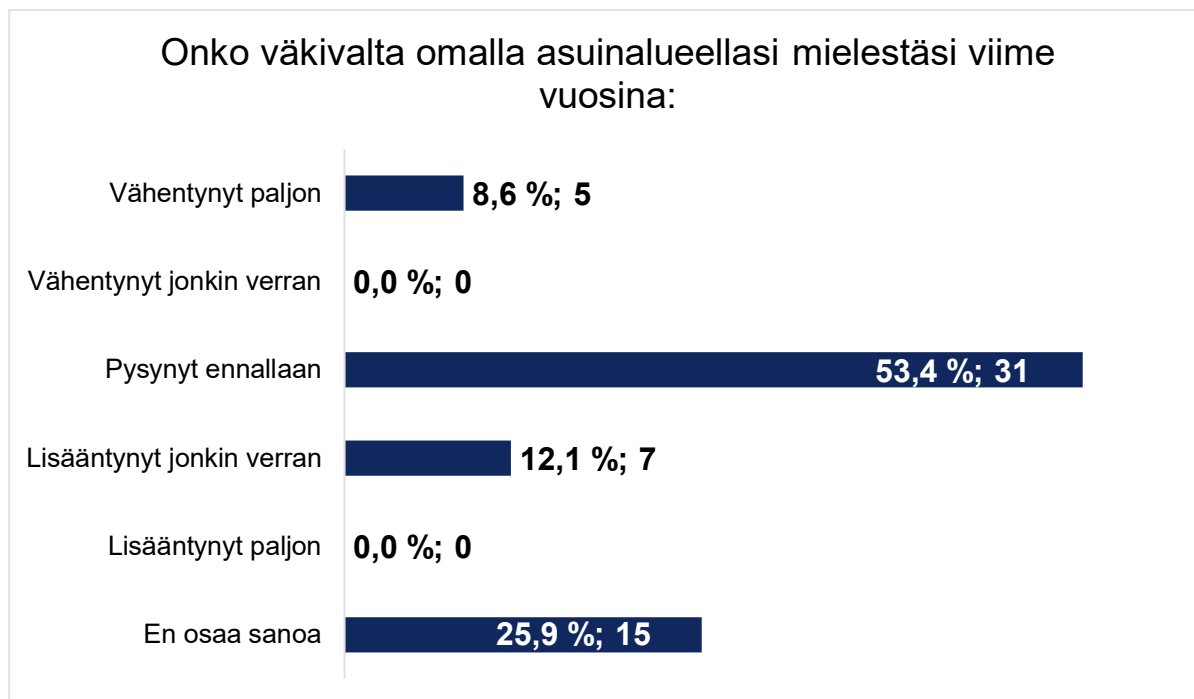

Kuva 4: Kysymyksen "Oletko viimeisen 12 kuukauden aikana ajatellut muuttoa pois nykyiseltä asuinalueeltasi rikollisuuden tai julkisella paikalla esiintyvän häiriökäytöksen vuoksi?" tulokset

Kyselyssä vastaajia pyydettiin myös arvioimaan, olivatko he kuluneen 12 kuukauden aikana harkinneet muuttamista pois asuinalueelta rikollisuuden tai julkisilla paikoilla esiintyvän häiriökäyttäytymisen vuoksi. Vastaajista 56 (96,6 %) ilmoitti, ettei ollut kyseisellä aikavälillä harkinnut muuttoa pois omalta asuinalueeltaan kertaakaan. Samaan aikaan kaksi vastaajaa (3,4 %) oli harkinnut muuttoa näistä syistä useammin kuin kerran vuoden sisällä.

3.2 Rikokset, häiriökäyttäytyminen ja väkivalta asuinalueella

Rikosten ja järjestyshäiriöiden vaikutuksia arvioitaessa enemmistö vastaajista (82,8 %, 48 henkilöä) piti asuinalueellaan ilmeneviä rikoksia ja järjestyshäiriöitä olemattomana tai hyvin pienenä ongelmana. Melko suureksi ongelmaksi rikokset ja järjestyshäiriöt koki puolestaan kolme henkilöä eli 5,2 % vastaajista. Hyvin suurena ongelmana rikoksia ja järjestyshäiriöitä omalla asuinalueella ei sen sijaan pitänyt yksikään vastaaja.

Kuva 5: Kysymyksen ”Onko väkivalta omalla asuinalueellasi mielestäsi viime vuosina:” tulokset

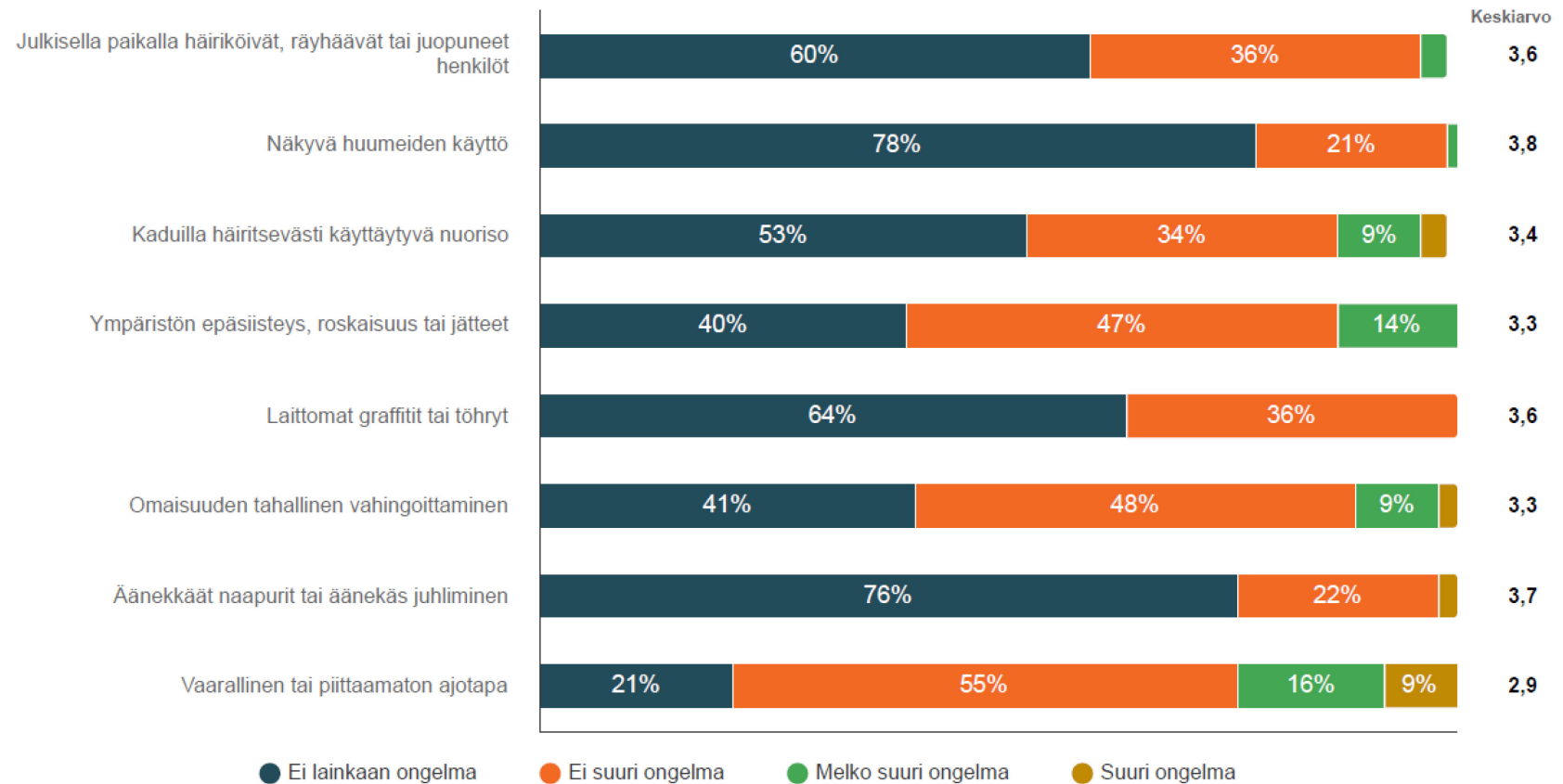
Vastaajia pyydettiin arvioimaan, kuinka paljon väkivaltaa heidän asuinalueellaan ilmenee. 8,6 % vastaajista koki väkivallan vähentyneen ja 31 vastaajaa (53,4 %) koki, että väkivallan määrä on pysynyt ennallaan viime vuosien aikana. Toisaalta seitsemän vastaajaa (12,1 %) arvioi väkivallan lisääntyneen jonkin verran. Yksikään vastaaja ei kokenut väkivallan lisääntyneen paljon omalla asuinalueellaan vastaavana aikana ja 25,9 % vastaajista ei osannut ottaa kantaa kysymykseen.

Kun vastaajilta kysyttiin väkivaltatilanteiden kohtaamisesta omassa asuinympäristössä, 53 vastaajaa (91,4 %) ilmoitti, ettei ollut edeltävien 12 kuukauden aikana todistanut väkivaltatilannetta, kuten tappelua tai pahoinpitelyä. Toisaalta yhteensä neljä vastaajaa (6,9 %) oli todistanut väkivaltaa korkeintaan kaksi kertaa kuluneen vuoden aikana. Kolmesta neljään väkivaltatilannetta oli todistanut puolestaan yksi vastaajaa viimeisen 12 kuukauden aikana.

Omaa asuinaluetta koskevissa turvallisuuskysymyksissä vastaajia pyydettiin arvioimaan, kuinka suurena ongelmana he pitävät erilaisia häiriökäyttäytymisen muotoja asuinalueellaan. Vastausten perusteella eniten ongelmia asuinalueilla koettiin aiheutuvan huonosta liikennekäyttäytymisestä, ympäristön epäsiisteydestä ja kaduilla huonosti käyttäytyvästä nuorisosta.

Kuinka suurena ongelmana pidät seuraavia asioita omalla asuinalueellasi:

Vastaajien määrä: 58

Kuva 6: Kysymyksen “Kuinka suurena ongelmana pidät seuraavia asioita asuinalueellasi?” tulokset

Vastaajista:

- 24,1 % eli 14 vastaajaa arvioi piittaamattoman ja vaarallisen ajotavan melko suureksi tai suureksi ongelmaksi.
- 13,8 % eli kahdeksan vastaajaa arvioi ympäristön epäsiisteyden, roskaisuuden tai jätteet melko suureksi tai suureksi ongelmaksi.
- 12 % eli seitsemän vastaajaa puolestaan arvioi kaduilla huonosti käyttäytyvän nuorison melko suureksi tai suureksi ongelmaksi.

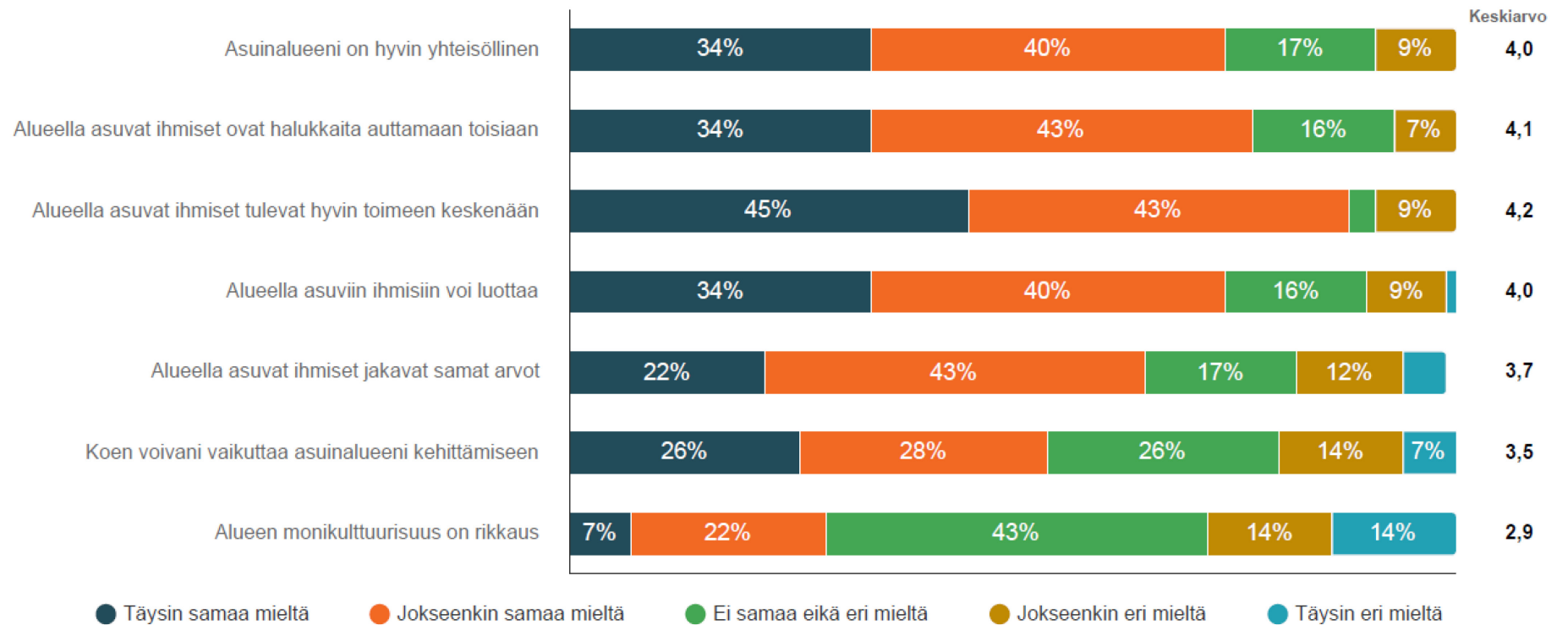
Samaan aikaan 77,6 % vastaajista oli sitä mieltä, ettei näkyvä huumeiden käyttö aiheuta heidän asuinalueellaan lainkaan ongelmaa. Myös 44 vastaajaa (75,9 %) koki, etteivät äänekkäät naapurit aiheuta lainkaan ongelmaa omalla asuinalueella.

3.3 Asuinalueiden yhteisöllisyys

Vastaajia pyydettiin arvioimaan oman asuinalueensa turvallisuuden lisäksi myös yhteisöllisyyttä seitsemän eri väittämän avulla. Väittämissä käsiteltiin auttamisenhalua, keskinäistä luottamusta, jaettuja arvoja, osallisuuden kokemuksia ja monikulttuurisuutta.

Mitä mieltä olet seuraavista oman asuinalueesi yhteisöllisyyttä koskevista väitteistä

Vastaajien määrä: 58

Kuva 7: Kysymyksen ”Mitä mieltä olet seuraavista asuinalueesi yhteisöllisyyttä koskevista väitteistä?” tulokset

Myönteisimmin vastaajat suhtautuivat väittämiin, jotka koskivat asuinalueensa asukkaiden auttamishalua, keskenään toimeen tulemistä ja luottamusta. Kyselyn perusteella:

- 87,9 % eli 51 vastaajaa oli vähintään jokseenkin samaa mieltä siitä, että heidän asuinalueellaan ihmiset tulevat hyvin toimeen keskenään.
- 77,6 % eli 45 vastaajaa oli vähintään jokseenkin samaa mieltä siitä, että heidän alueellaan asuvat ihmiset ovat halukkaita auttamaan toisiaan.
- 74,2 % eli 43 vastaajaa oli vähintään jokseenkin samaa mieltä siitä, että alueella oleviin ihmisiin voi luottaa.

Kielteisimmin vastaajat suhtautuivat väittämiin, jotka käsittelivät asuinalueen yhteisöllisyyttä, omia vaikutusmahdollisuuksia alueen kehittämisessä ja arvoja.

Vastausten perusteella:

- 27,6 % eli 16 vastaajaa oli vähintään jokseenkin eri mieltä siitä, että alueen monikulttuurisuus on rikkaus.
- 20,7 % eli 12 vastaajaa oli vähintään jokseenkin eri mieltä siitä, että he voivat vaikuttaa asuinalueensa kehittämiseen.
- 17,3 % eli 10 vastaajaa oli vähintään jokseenkin eri mieltä siitä, että alueella asuvat ihmiset jakavat samat arvot.

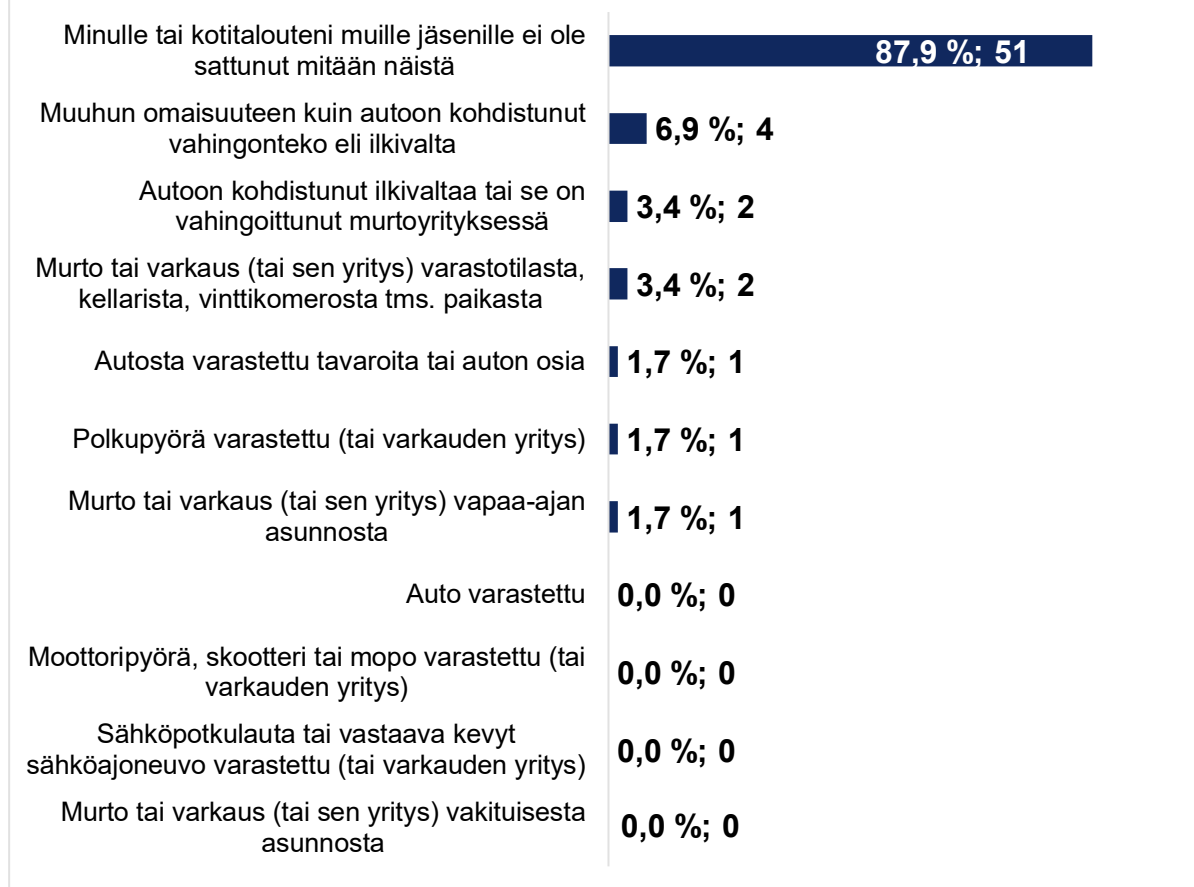
4 Asuinkunnan turvallisuus

Oman asuinalueen ja arjen turvallisuuden ohella vastaajia pyydettiin kertomaan myös laajemmin turvallisuuteen liittyvistä omista kokemuksista. Tässä osiossa selvitettiin oman asuinkunnan alueella koettuja rikoksia, häiriökäytöstä ja esimerkiksi syrjintää. Näiden ohella selvitettiin myös huoleen ja pelkoon liittyviä tekijöitä ja näkemyksiä.

4.1 Rikos- ja häiriökokemukset

Ensimmäisessä koko kunnan turvallisuutta käsittelevässä kysymyksessä vastaajia pyydettiin pohtimaan heidän omaisuuteensa mahdollisesti kohdistuneita rikoksia tai ilkivaltaa. Omaisuusrikoksia käsittelevässä kysymyksessä oli mahdollista valita useita vastausvaihtoehtoja, joten valittuja vastauksia tämän kysymyksen yhteydessä oli yhteensä 62 kappaletta.

Niin yksityishenkilöt kuin kotitaloudet voivat joutua erilaisten omaisuusrikosten kohteeksi. Onko sinulle tai kotitaloutesi jäsenille sattunut asuinkunnassasi jokin seuraavista viimeisen 12 kuukauden aikana?

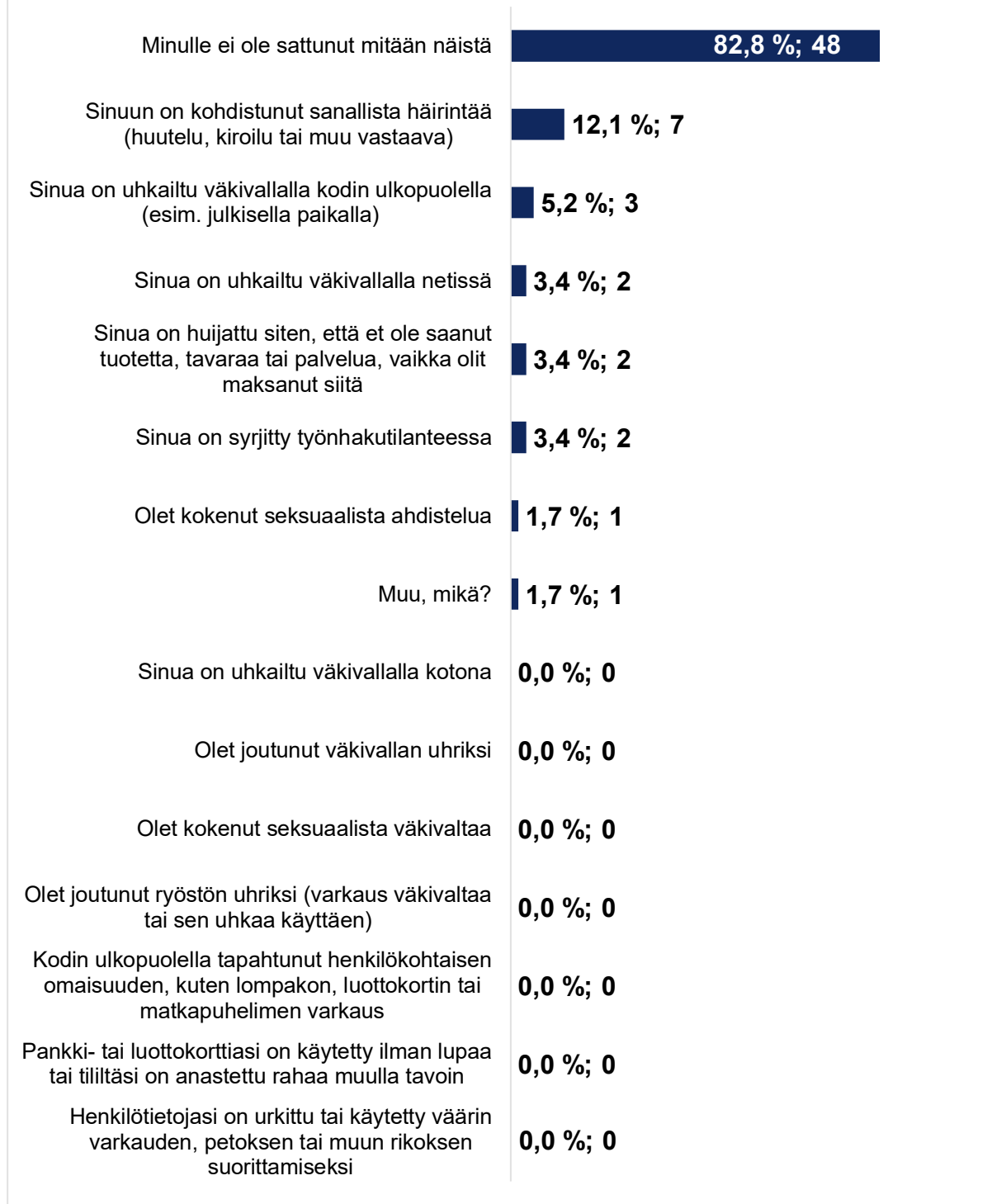
Kuva 8: Kysymyksen ”Niin yksityishenkilöt kuin kotitaloudet voivat joutua erilaisten omaisuusrikosten kohteeksi. Onko sinulle tai kotitaloutesi jäsenille sattunut asuinkunnassasi jokin seuraavista viimeisen 12 kuukauden aikana?” tulokset

51 vastaajaa (87,9 %) kertoi, etteivät he tai saman kotitalouden muut jäsenet ole kohdanneet kuluneen 12 kuukauden aikana omaisuuteen kohdistuneita rikoksia tai ilkivaltaa. Neljä vastaajaa (5,2 %) ilmoitti muuhun omaisuuteen kuin autoon kohdistuvasta ilkivallasta. Kolmen lisätietokenttään jätetyn vastauksen perusteella yhden vastaajan postilaatikkoon oli kohdistettu ilkivaltaa ja kaksi muuta vastaajaa ilmoitti, etteivät he olleet kokeneet mitään omaisuusrikoksia ja korostivat alueen turvallisuutta.

Kyselyssä käsiteltiin koko kuntaa koskevissa turvallisuuskysymyksissä myös erilaisia muita turvallisuuteen ja turvallisuuden tunteeseen vaikuttavia kokemuksia. Vastaajia pyydettiin valitsemaan ennakkoon määritellyistä ilmiöistä kaikki ne vaihtoehdot, joita

he olivat kohdanneet arjessaan kotikunnassaan viimeisen 12 kuukauden aikana. Tämän kysymyksen yhteydessä tehtiin yhteensä 66 vastausvalintaa. Lisäksi vastaajilla oli mahdollisuus kertoa lisätietokentässä valmiiksi annettujen vastausvaihtoehtojen ulkopuolelle jäävistä kokemuksistaan.

Onko sinulle itsellesi sattunut asuinkunnassasi jokin seuraavista viimeisen 12 kuukauden aikana?

Kuva 9: Kysymyksen ”Onko sinulle itsellesi sattunut asuinkunnassasi jokin seuraavista viimeisen 12 kuukauden aikana?” tulokset

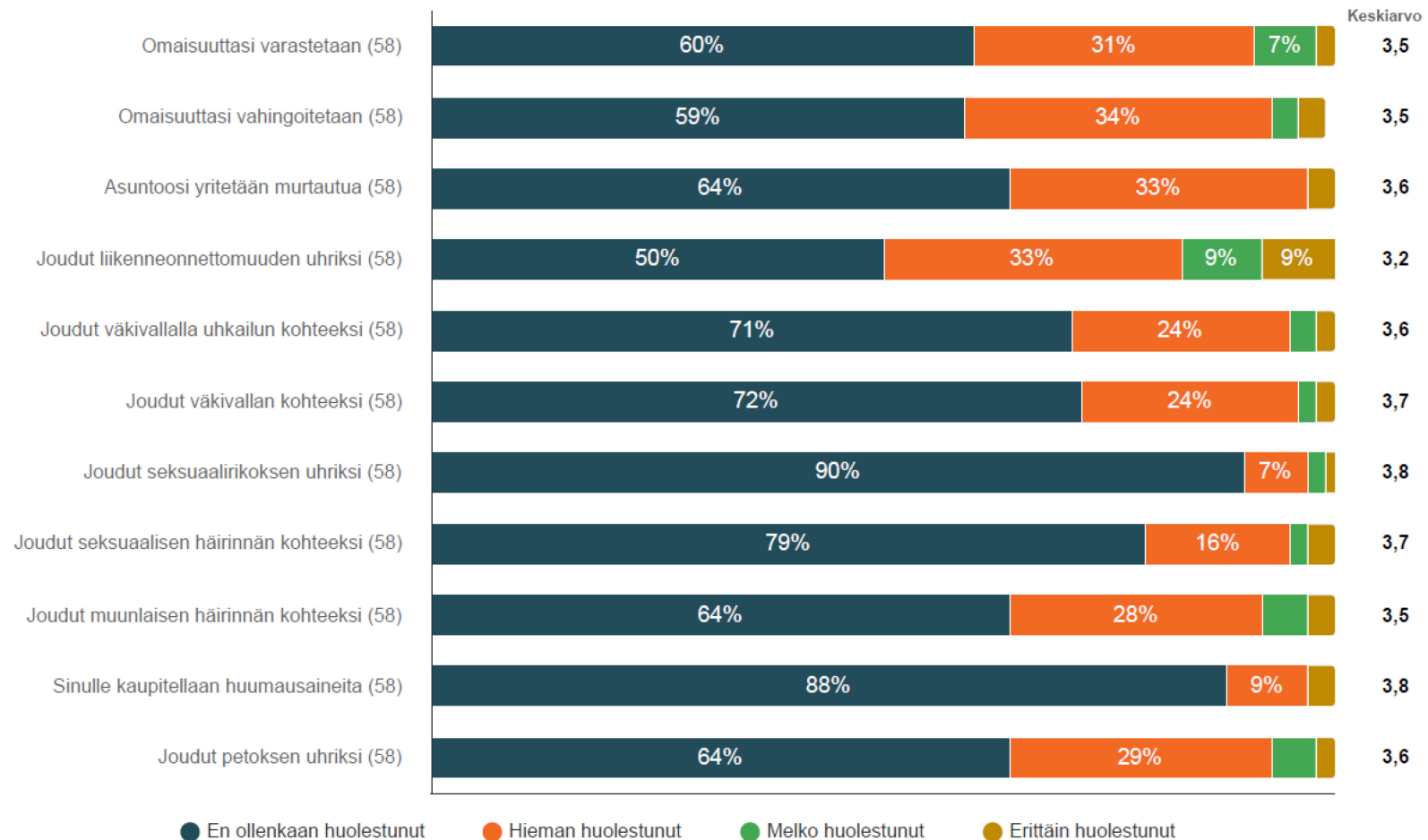
48 vastaajaa (82,8 %) ilmoitti, etteivät he olleet kokeneet mitään turvallisuuteensa kielteisesti vaikuttanutta asiaa viimeisen vuoden aikana. Samassa yhteydessä seitsemän vastaajaa (12,1 %) kertoi kohdanneensa sanallista häirintää, kuten kiroilua tai huutelua. Vastausten perusteella toiseksi yleisintä oli joutua väkivallalla uhkailun kohteeksi kodin ulkopuolella, sillä vastaavan tilanteen oli kohdannut kolme vastaajaa kuluneen vuoden aikana. Harvimmoin vastaajat olivat joutuneet esimerkiksi seksuaalisen väkivallan, väkivallan, rahan anastuksen tai ryöstön uhriksi, sillä yksikään vastaaja ei ollut kokenut kyseisiä tilanteita edellisen 12 kuukauden aikana. Yhden lisätietokenttään jätetyn vastauksen perusteella yksi vastaaja oli kokenut kuluneen vuoden aikana työpaikkakiusaamista.

4.2 Turvallisuuteen liittyvä huoli ja pelko

Kuluneen vuoden kokemusten kartoittamisen lisäksi vastaajia pyydettiin arvioimaan 11 väittämän avulla, kuinka huolestuneita he ovat erilaisten rikosten ja tapahtumien kohteeksi joutumisesta omassa asuinkunnassaan.

Miten huolestunut olet siitä, että joudut seuraavien 12 kuukauden aikana alla mainittujen rikosten tai tapahtumien kohteeksi asuinkunnassasi?

Vastaajien määrä: 58

Kuva 10: Kysymyksen ”Miten huolestunut olet siitä, että joudut seuraavien 12 kuukauden aikana alla mainittujen rikosten tai tapahtumien kohteeksi asuinkunnassasi?” tulokset

Väittämiin annettujen vastausten perusteella eniten vastaajia huoletti liikenneonnettomuuden uhriksi joutuminen: yhteensä 10 vastaajaa (17,2 %) ilmoitti olevansa asiasta melko tai erittäin huolestunut. Lisäksi yhteensä 8,6 % vastaajista oli melko tai erittäin huolestuneita muunlaisen häirinnän kohteeksi joutumisesta ja omaisuuden varastamisesta. Vähiten huolta vastaajissa aiheutti seksuaalirikoksen uhriksi joutuminen, sillä 52 vastaajaa (89,7 %) ilmoitti, ettei asia huolettanut heitä lainkaan. Lisäksi 51 vastaajaa (87,9 %) ilmoitti, ettei ole lainkaan huolestunut huumausaineiden kaupitteluyrityksistä.

Kokemusten ja huolenaiheiden kartoittamisen yhteydessä vastaajia pyydettiin arvioimaan, kuinka paljon väkivallan uhka ja siihen liittyvät pelot vaikuttavat heidän ilta-aikaiseen liikkumiseensa kodin ulkopuolella.

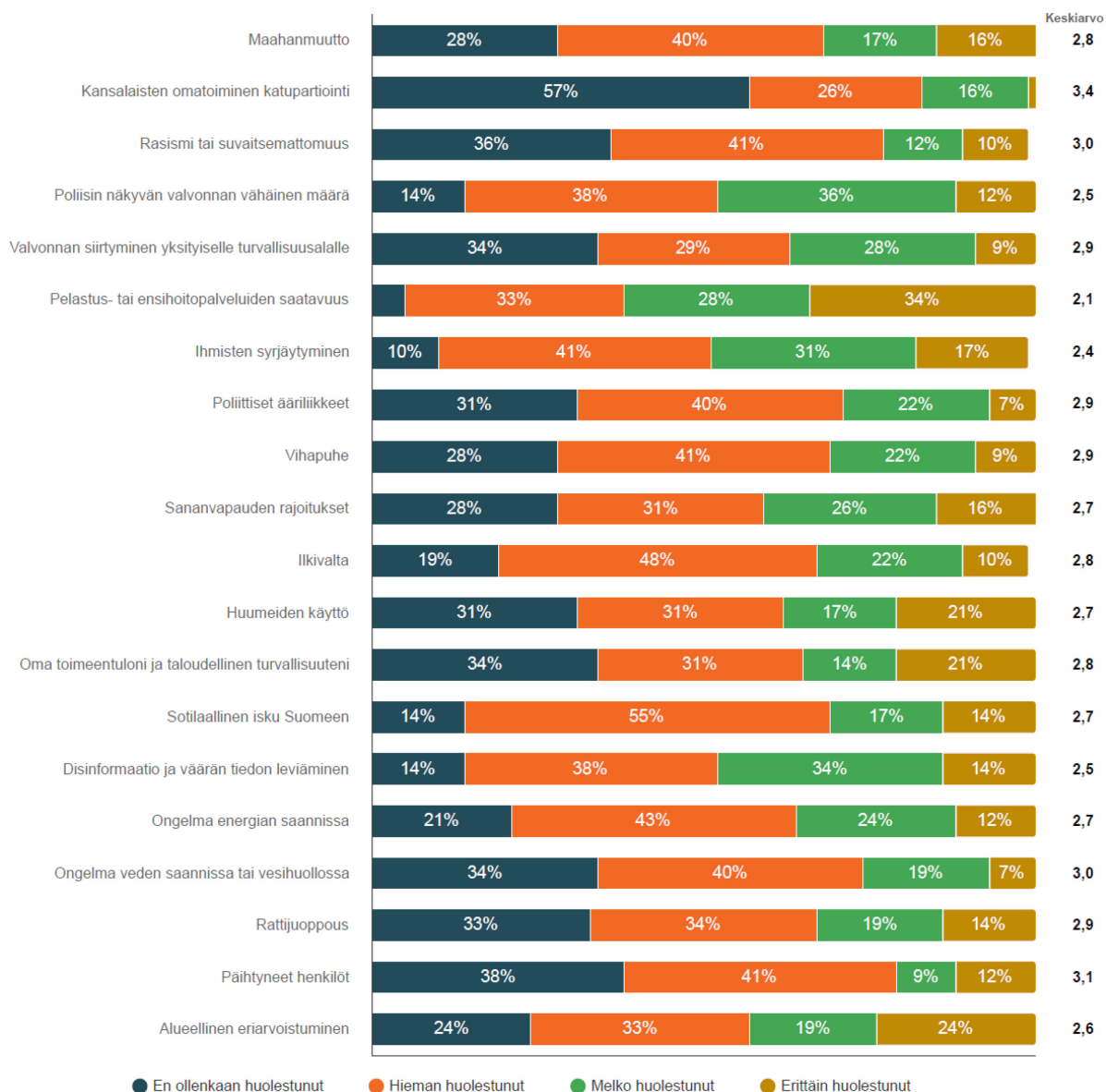
Kuva 11: Kysymyksen ”Oletko viimeisen 12 kuukauden aikana pelännyt joutuvasi väkivallan kohteeksi liikkuessasi iltaisin kodin ulkopuolella?” tulokset

Vastaajista 47 eli 81 % ilmoitti, ettei ollut kuluneen 12 kuukauden aikana pelännyt joutuvansa väkivallan kohteeksi liikkueensa kodin ulkopuolella. Neljä vastaajaa (6,9 %) ilmoitti kokeneensa pelkoa väkivaltatilanteen toteutumisesta kerran tai pari kuluneen vuoden aikana. Lisäksi yksi vastaaja ilmoitti kokeneensa väkivallan pelkoa useita kertoja vuodessa. Vain yksi vastaaja ilmoitti, ettei uskalla väkivallan pelon

vuoksi liikkua iltaisin kodin ulkopuolella. Loput viisi vastaajaa kertoivat, etteivät liiku kodin ulkopuolella muista, erikseen määrittelemättömistä syistä.

Asuinkunnan turvallisuuteen liittyvässä osiossa vastaajia pyydettiin myös arvioimaan, miten huolissaan he ovat 20 erilaisesta ennakkoon määritellystä ilmiöstä.

Miten huolestunut olet seuraavista asioista?

Kuva 12: Kysymyksen ”Miten huolestunut olet seuraavista asioista?” tulokset

Kaikista 20 arvioidusta ilmiöstä vähiten huolestuneisuutta aiheutti kansalaisten oma-toiminen katupartiointi, sillä yhteensä 82,8 % vastaajista ilmoitti, etteivät he ole lainkaan huolestuneita tai ovat korkeintaan hieman huolestuneita asiasta. Samaan aikaan päähtyneet henkilöt eivät aiheuttaneet minkäänlaista tai aiheuttivat korkeintaan hieman huolestuneisuutta yhteensä 46 vastaajassa (79,3 %).

Vastaajat olivat puolestaan melko tai erittäin huolestuneita erityisesti pelastus- ja ensihoitopalveluiden saatavuudesta, sillä 36 vastaajaa (62,1 %) ilmaisi huolensa aiheeseen liittyen. Lisäksi yhteensä 28 vastaajaa (48,2 %) ilmoitti olevansa melko tai erittäin huolestunut ihmisten syrjäytymisestä.

4.3 Syrjintä- ja häirintäkokemukset

Vastaajia pyydettiin myös arvioimaan, ovatko he joutuneet omassa kotikunnassaan kohtaamaan häirintää tai syrjintää yhdestä tai useammasta syystä. Syrjintä- ja häirintäkokemuksia käsittelevässä kysymyksessä oli mahdollista valita useita vastausvaihtoehtoja, joten valittuja vastauksia tämän kysymyksen yhteydessä oli yhteensä 72 kappaletta. Vastaajista 46 eli 79,3 % ilmoitti, ettei ole joutunut syrjinnän tai häirinnän kohteeksi kotikunnassaan. Yleisimmin syrjintää tai häirintää oli koettu mielipiteeseen ja poliittiseen toimintaan liittyen. Mielipiteeseen pohjautuvaa syrjintää tai häirintää oli kokenut viisi vastaajaa (6,9 %). Vastaavasti yhtä moni vastaaja ilmoitti kokeneensa syrjintää tai häirintää poliittisen toiminnan takia. Lisäksi lisätietokenttään jätetystä yhdestä vastauksesta käy ilmi, että vastaaja on kokenut syrjinnän tai häirinnän perustuneen kiusaamiseen.

4.4 Vastaajien ehdotukset turvallisuuden kehittämiseksi

Lopuksi vastaajia pyydettiin valitsemaan yksi tai useampi keino tai ratkaisu, joilla voitaisiin puuttua mahdollisimman tehokkaasti ja vaikuttavasti kunnan tai asuinalueen rikollisuuteen ja häiriökäytökseen liittyviin ongelmiin. Tässäkin kysymyksessä oli mahdollista valita useita vastausvaihtoehtoja, ja vastauksia valittiinkin yhteensä 130 kappaletta. Lisäksi vastaajilla oli mahdollista lisätietokentän kautta jakaa omia vapaamuotoisia toimenpide-ehdotuksia, joilla turvallisuutta voitaisiin parantaa ja ongelmatilanteita vähentää asuinkunnissa.

Mitkä olisivat mielestäsi toimivia ratkaisuja kuntasi tai asuinalueesi rikollisuus- ja häiriökäyttäytymisongelmiin?

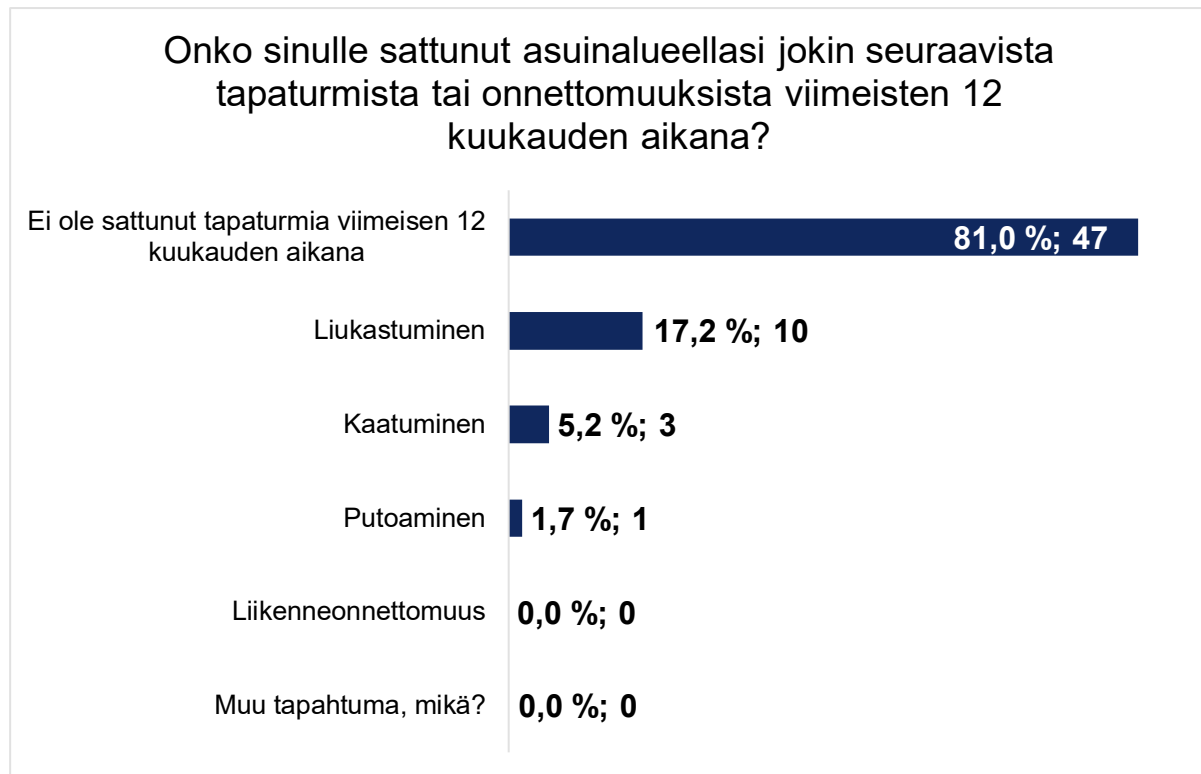
Kuva 13: Kysymyksen ”Mitkä olisivat mielestäsi toimivia ratkaisuja kuntasi tai asuinalueesi rikollisuus- ja häiriökäyttäytymisongelmiin?” tulokset

Valmiista vastausvaihtoehdoista eniten kannatusta sai sosiaali- ja terveyspalvelujen kehittäminen, sillä 32 vastaajaa (55,2 %) kannatti kyseistä toimenpidettä. Lisäksi 28 vastaajaa (51,9 %) uskoi poliisin suorittaman yleisen järjestyksen ja valvonnan lisäämisen vaikuttavan rikosten ja häiriökäyttäytymisen vähentymiseen. Lisäksi kameravalvonnan lisäämistä kannatti 16 vastaajaa ja parempaa kunnossapitoa tuki 12 vastaajaa.

Lisätietokenttään annetun yhden ehdotuksen perusteella vastaaja toivoi palveluiden säilyvän myös maaseudulla.

5 Onnettomuudet ja niiden syyt

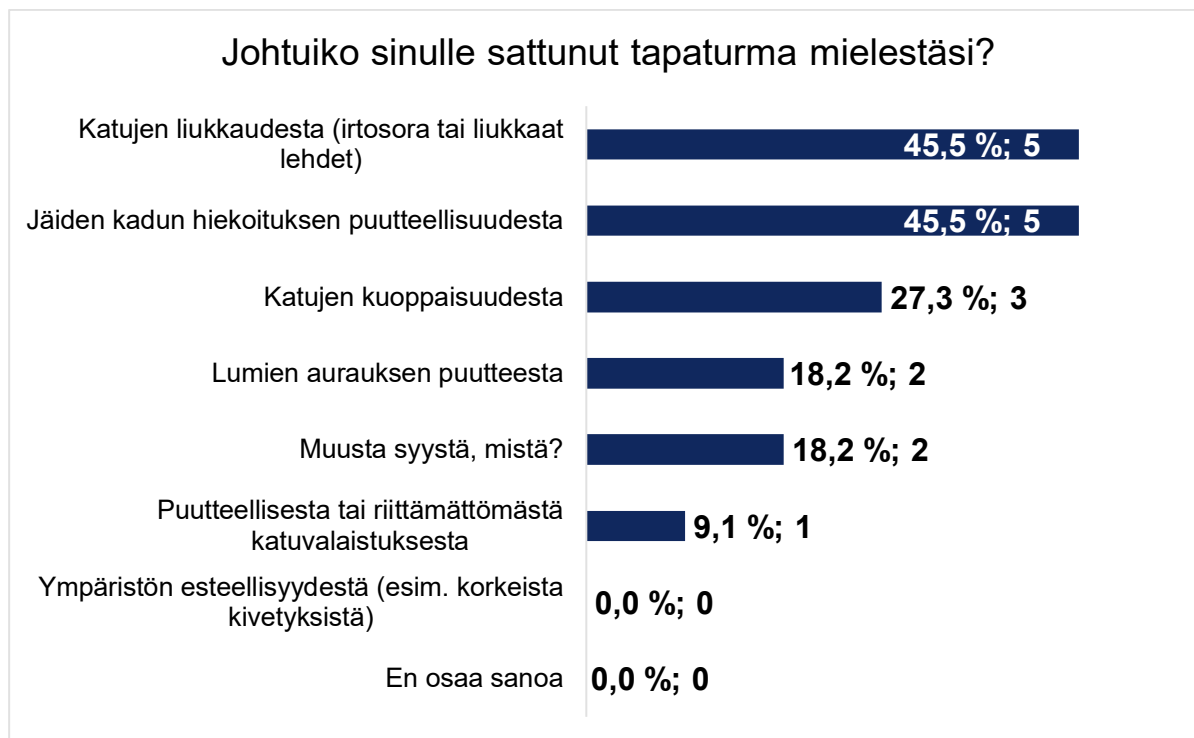
Onnettomuuksia käsittelevässä osiossa vastaajia pyydettiin kuvaamaan omalla asuinalueellaan sattuneita tapaturmia tai onnettomuuksia ja pohtimaan niiden taustalla vaikuttaneita syitä. Onnettomuuksia selvittävässä kysymyksessä oli mahdollista valita useita vastausvaihtoehtoja, joten vastauksia valittiinkin tässä yhteydessä yhteensä 61 kappaletta.

Kuva 14: Kysymyksen ”Onko sinulle sattunut asuinalueellasi jokin seuraavista tapaturmista tai onnettomuuksista viimeisten 12 kuukauden aikana?” tulokset

Valtaosa vastaajista (47 henkilöä, 81 %) ilmoitti onnettomuuksia ja tapaturmia kartoittavassa kysymyksessä, ettei heille ollut sattunut kuluneen vuoden aikana mitään onnettomuutta tai tapaturmaa. Yleisimpiä olivat liukastumiset: 10 vastaajaa (17,2 %) ilmoitti liukastuneensa viimeisen vuoden aikana. Vastaavasti kolme vastaajaa (5,2 %) ilmoitti kaatuneensa vastaavalla aikavälillä.

Jos vastaaja ilmoitti kokeneensa jonkin tapaturman tai onnettomuuden kuluneen vuoden aikana, häntä pyydettiin vastaamaan erilliseen kysymykseen tapaturman taustasyistä. Tässäkin kysymyksessä oli mahdollista valita useita vaihtoehtoja, joten vastauksia valittiin tässä yhteydessä yhteensä 18 kappaletta.

Kuva 15: Kysymyksen ”Johtuiko sinulle sattunut tapaturma mielestäsi?” tulokset

Kun vastaajilta kysyttiin onnettomuuteen tai tapaturmaan johtaneista tekijöistä, viisi vastaajaa (45,5 %) arvioi tapahtuman johtuneen jäisen kadun puutteellisesta hiekoituksesta. Vastaavasti yhtä moni vastaaja arvioi tapaturmaan vaikuttaneen katujen liukkauden. Sen sijaan kolme vastaajaa (13,6 %) arvioi tapaturman tai onnettomuuden johtuneen katujen kuoppaisuudesta.

Lisätietokenttään jätettyjen kahden maininnan perusteella vastaajat arvioivat onnettomuuksien tai tapaturmien johtuneen esimerkiksi omasta toiminnasta ja kenkävalinnasta.

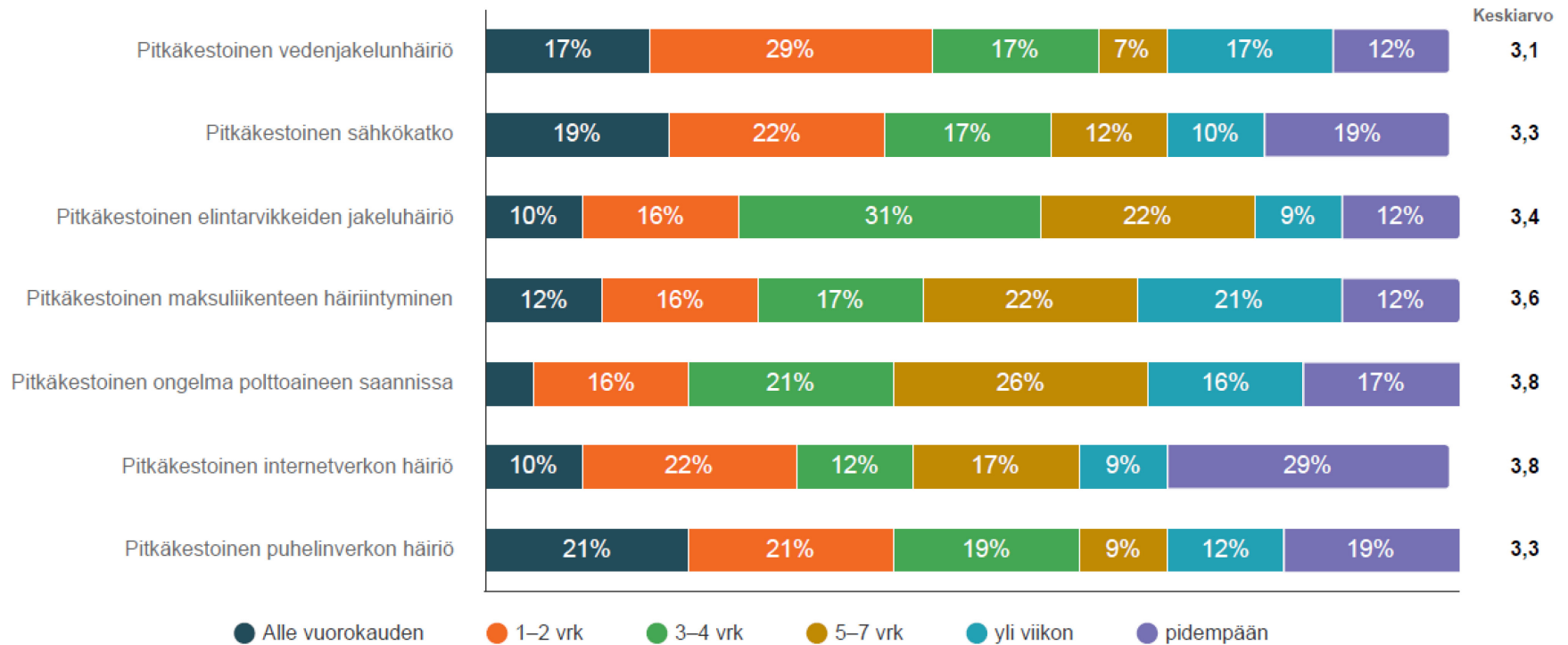
6 Varautuminen ja avun saanti

Varautumista ja avun saantia käsittelevillä kysymyksillä kartoitettiin erityisesti vastaajien omaa kykyä selviytyä erilaisista pitkäkestoisista häiriötilanteista, heidän materiaalsen varautumisensa tasoa sekä kokemuksia ja näkemyksiä alueen pelastus- ja ensihoitopalveluiden toimivuudesta.

Vastaajia pyydettiin arvioimaan, kuinka pitkään he pystyisivät jatkamaan suhteellisen normaalia arkea ja huolehtimaan perustarpeistaan seitsemässä erilaisessa häiriötilanteessa.

Kuinka monta vuorokautta pystyt jatkamaan suhteellisen normaalia arkea ja huolehtimaan perustarpeista ilman ulkopuolista apua seuraavissa häiriötilanteissa:

Vastaajien määrä: 58

Kuva 16: Kysymyksen ”Kuinka monta vuorokautta pystyt jatkamaan suhteellisen normaalia arkea ja huolehtimaan perustarpeista ilman ulkopuolista apua seuraavissa häiriötilanteissa?” tulokset

Heikoiten omin toimin siedettäisiin pitkäkestoista vedenjakeluhäiriötä, pitkäkestoista sähkökatkoa ja puhelinverkon häiriötä. Alle 72 tunnin suosituksen mukaisesti pitkäkestoisesta vedenjakeluhäiriöstä selviäisi omin toimin 46,5 % vastaajista ja vastaavasti pitkäkestoisesta sähkökatkosta tai pitkäkestoisesta puhelinverkon häiriöstä 41,4 % vastaajista.

Parhaiten siedettäisiin pitkäkestoista internetverkon häiriötä ja pitkäkestoista polttoaineen saannin ongelmaa tai maksuliikenteen häiriintymistä. Yli viikon tai jopa pidempään pitkäkestoista internetverkon häiriötä sietäisi 37,9 % vastaajista ja vastaavasti pitkäkestoista polttoaineen saannin ongelmaa tai maksuliikenteen häiriintymistä sietäisi yli viikon tai jopa pidempään 32,7 % vastaajista.

Häiriönsietokyvyn lisäksi vastaajia pyydettiin ilmoittamaan, mitä varautumisen tai turvallisuuden kannalta tärkeitä tavaroita heillä on valmiina kotona häiriötilanteiden varalta. Tässä kysymyksessä oli mahdollista valita useita vastausvaihtoehtoja, joten valintoja kertyi yhteensä 793 kappaletta.

Mitä seuraavista tarvikkeista sinulta löytyy kotoa?

Kuva 17: Kysymyksen ”Mitä seuraavista tarvikkeista sinulta löytyy kotoa?” tulokset

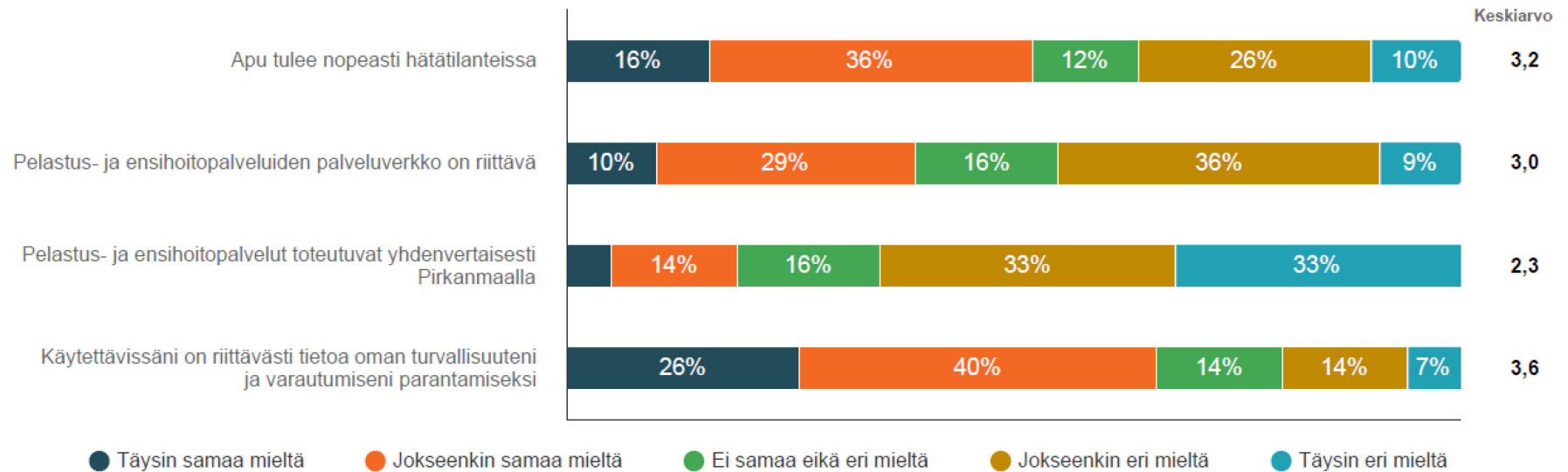
Tulosten perusteella kaikilla vastaajilla oli kotonaan vähintään jokin varautumista ja turvallisuutta tukeva tavara, sillä yksikään vastaaja ei ilmoittanut, ettei omista mitään

vaihtoehtoiksi listatuista tavaroista. Yleisimpiä kotona olevia varautumis- tai turvallisuusvälineitä olivat ruokavarastot kolmeksi päiväksi, otsa- tai taskulamppu, paristot, asennettu, testattu ja toimiva palovaroitin, makuupussi tai paksu peitto, puhdas kannellinen ämpäri sekä ilmastointiteippi: yli 90 % vastaajista ilmoitti omistavansa nämä asiat. Vastaavasti vain alle puolet vastaajista ilmoitti, että heiltä löytyy kotoa pullovettä kolmeksi päiväksi, teleoperaattorien tarjoama sähköisen tunnistautumisen mobiilivarmenne, ladattu varavirtalähde puhelimelle tai kahden pankin maksukortit.

Varautumiseen liittyvien kysymysten jälkeen vastaajia pyydettiin arvioimaan avunsaantia pohtimalla alueensa pelastus- ja ensihoitopalveluiden toimivuutta.

Millaiseksi koet alueesi pelastus- ja ensihoitopalvelut?

Vastaajien määrä: 58

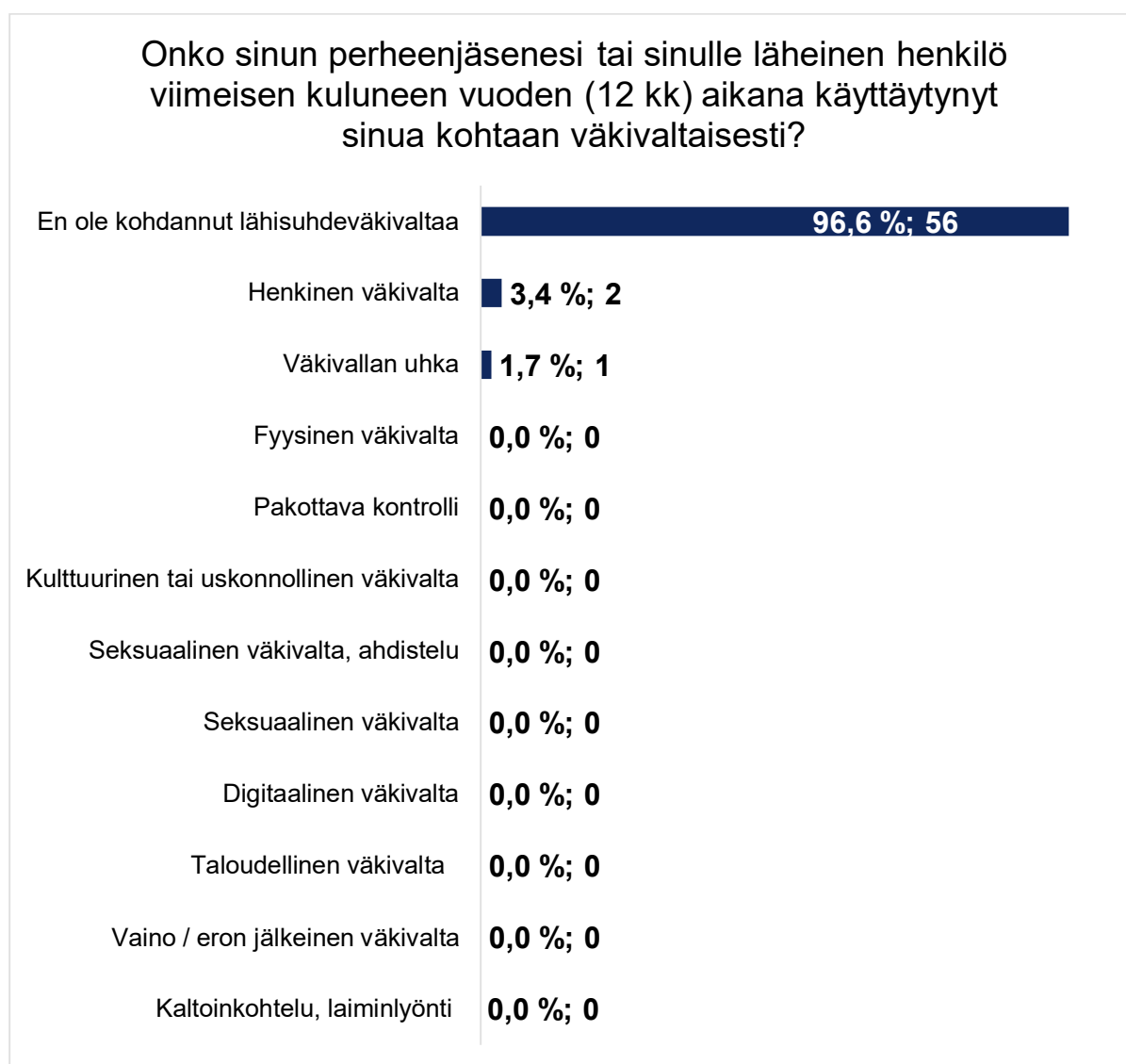
Kuva 18: Kysymyksen ”Millaiseksi koet alueesi pelastus- ja ensihoitopalvelut” tulokset

Pelastus- ja ensihoitopalveluihin liittyen 38 vastaajaa (65,6 %) oli vähintään jokseenkin samaa mieltä siitä, että heillä on käytettävissään riittävästi tietoa oman turvallisuuden ja varautumisen parantamiseksi. Vastaavasti 20,7 % vastaajista oli vähintään jokseenkin eri mieltä käytettävissä olevan tiedon riittävydestä. Lisäksi 30 vastaajaa (51,7 %) oli vähintään jokseenkin samaa mieltä siitä, että hätätilanteissa apu tulee paikalle nopeasti. Kyseisen väitteen kanssa vähintään jokseenkin eri mieltä oli 21 vastaajaa (36,2 %).

Kriittisimmin vastaajat suhtautuivat väitteisiin, jotka koskivat pelastus- ja ensihoitopalveluiden palveluverkon riittävyyttä ja yhdenvertaista toteutumista. Pelastus- ja ensihoitopalveluiden palveluverkon riittävyydestä 23 vastaajaa (39,6 %) oli vähintään jokseenkin samaa mieltä, kun taas 27 vastaajaa (44,8 %) oli vähintään jokseenkin eri mieltä väittämän kanssa. Yhdenvertaisten palveluiden toteutumisen osalta 11 vastaajaa (19 %) oli vähintään jokseenkin samaa mieltä väitteen kanssa. Samaan aikaan jopa 38 vastaajaa (65,6 %) oli vähintään jokseenkin eri mieltä asiasta.

7 Lähisuhdeväkivalta ja avun saanti

Lähisuhdeväkivaltaa käsittelevässä osiossa kartoitettiin vastaajien mahdollisia kokemuksia lähisuhdeväkivallasta sekä sosiaali- ja terveystalveluiden tarjoamasta avusta. Vastaajilta kysyttiin, olivatko he kokeneet perheenjäsenen tai muun läheisen henkilön väkivaltaista käytöstä kuluneen 12 kuukauden aikana, mitä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluita he olivat käyttäneet samalla ajanjaksolla ja tiesivätkö he, mistä omalla alueella voi saada apua lähisuhdeväkivaltaan. Annettujen vastausten perusteella kysely ohjasi vastaajat joko tarkempaan lähisuhdeväkivaltaa koskeviin kysymyksiin tai ohittamaan ne pääosin kokonaan.

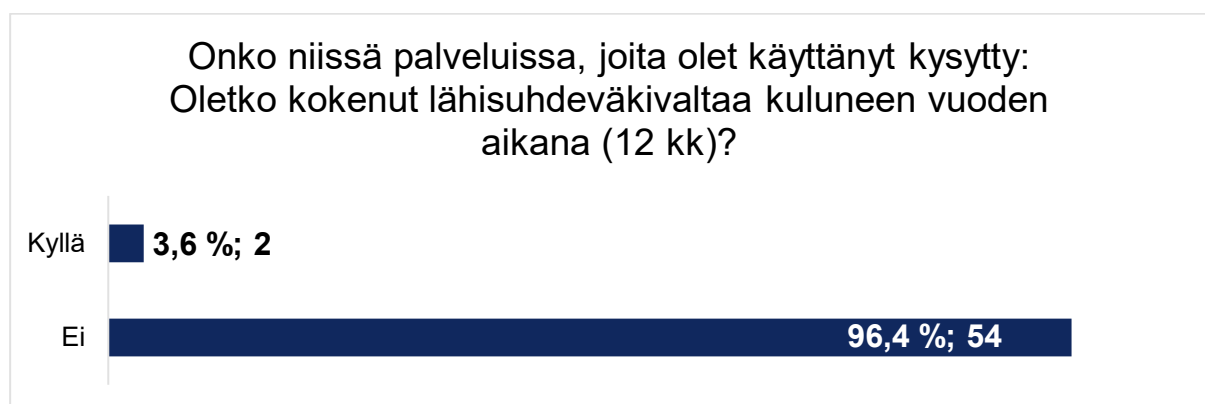
Kuva 19: Kysymyksen ”Onko sinun perheenjäsenesi tai sinulle läheinen henkilö viimeisen kuluneen vuoden (12 kk) aikana käyttäytynyt sinua kohtaan väkivaltaisesti?” tulokset

Lähisuhdeväkivaltaa kartoittavissa kysymyksissä vastaajilla oli mahdollisuus valita useita vastausvaihtoehtoja, joten valittujen vastausten määrä oli tämän kysymyksen yhteydessä yhteensä 59 kappaletta. Vastaajista 56 (96,6 %) ilmoitti, ettei ollut kohdannut lähisuhdeväkivaltaa kuluneen 12 kuukauden aikana. Yleisimmin vastaajat olivat kokeneet henkistä väkivaltaa, sillä kaksi vastaajaa (3,4 %) ilmoitti kokeneensa kyseistä lähisuhdeväkivallan muotoa viimeisen vuoden aikana.

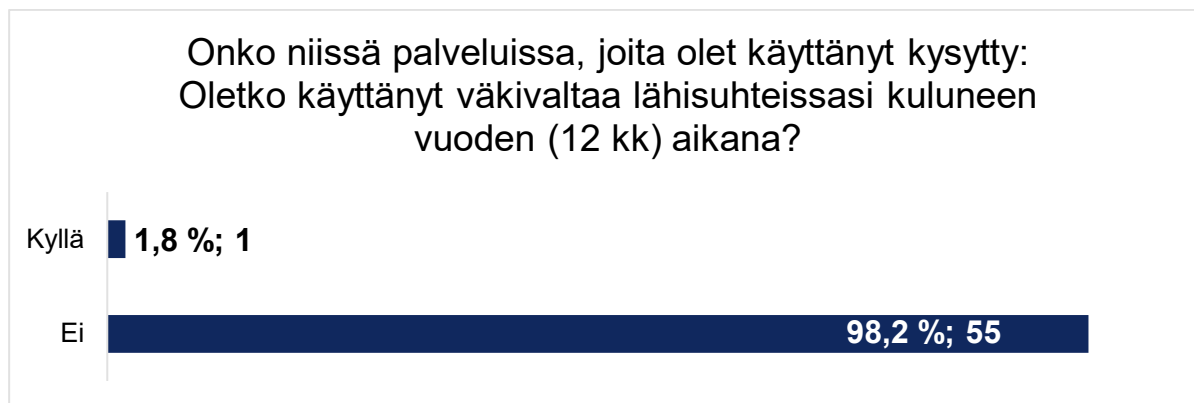
Samassa yhteydessä 40 vastaajaa (69 %) ilmoitti, ettei heillä ole tietoa siitä, mistä he voisivat tarvittaessa hakea apua lähisuhdeväkivaltatilanteissa. Sen sijaan vain 18 vastaajalla (31 %) oli tieto siitä, mistä apua tarvittaessa saisi.

Kun vastaajilta kysyttiin sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden käyttämisestä, vastaajien oli mahdollista valita useita vastausvaihtoehtoja. Näin ollen tämän kysymyksen yhteydessä annettujen vastausten yhteismäärä oli 115 kappaletta. Käytetyimmäksi palveluryhmäksi nousivat perusterveydenhuollon palvelut: 53 vastaajaa eli 91,4 % ilmoitti käyttäneensä jotain perusterveydenhuollon palvelua kuluneen 12 kuukauden aikana. Toiseksi yleisimmin hyödynnetty palveluryhmä oli työterveyshuollon palvelut, joita oli käyttänyt 37,9 % vastaajista. Lisäksi seitsemän vastaajaa (12,1 %) oli hyödyntänyt koulu- ja opiskelijaterveydenhuollon palveluita viimeisen vuoden aikana. Vastaajista 3,4 % ilmoitti, ettei ollut kyseisellä tarkastelujaksolla käyttänyt mitään sosiaali- ja terveydenhuollon palveluita.

Palveluita käyttäneiltä eli yhteensä 56 vastaajalta kysyttiin, oliko heidän käyttämisensä palveluissa tiedusteltu heidän kokemastaan tai käyttämästään lähisuhdeväkivallasta kuluneen vuoden aikana.

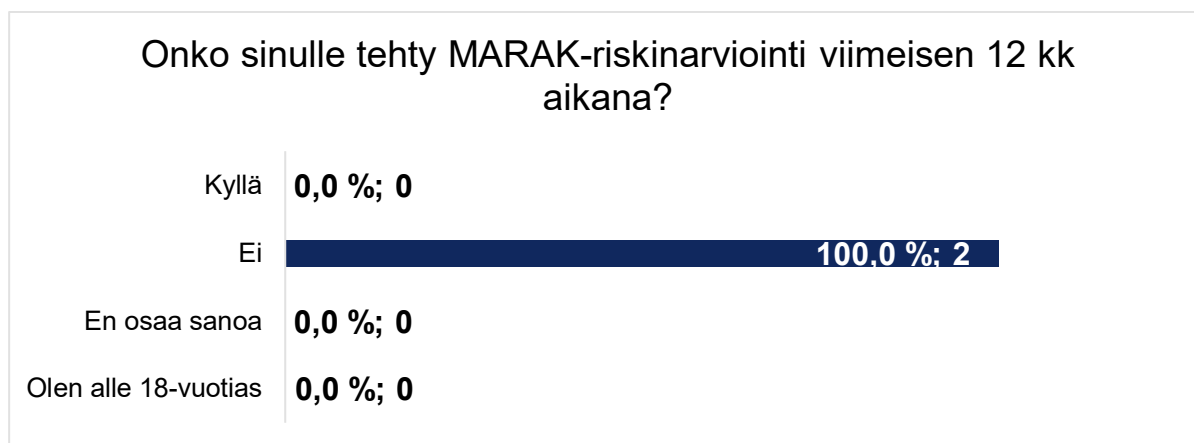
Kuva 20: Kysymyksen "Onko niissä palveluissa, joita olet käyttänyt kysytty: Oletko kokenut lähisuhdeväkivaltaa kuluneen vuoden aikana (12 kk)?" tulokset

Kuva 21: Kysymyksen ”Onko niissä palveluissa, joita olet käyttänyt kysytty: Oletko käyttänyt väkivaltaa lähisuhteissasi kuluneen vuoden (12 kk) aikana?” tulokset

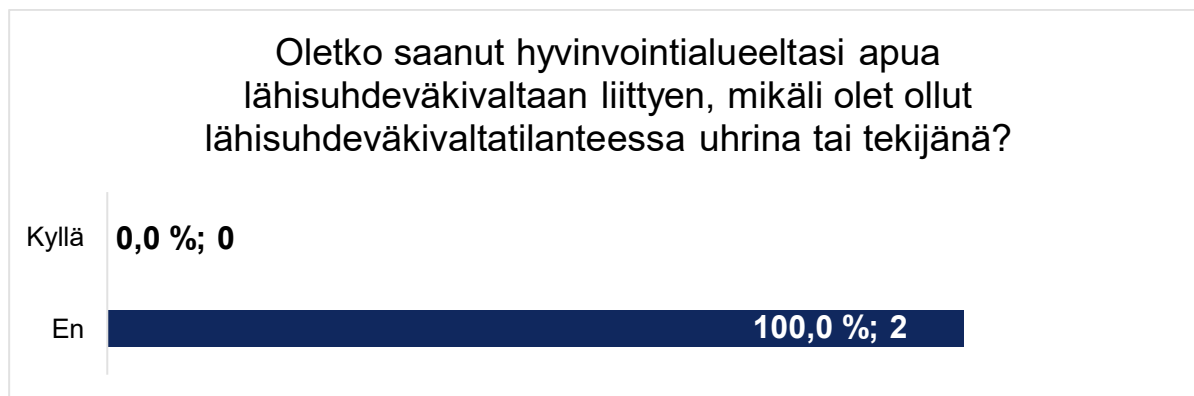
Tulosten perusteella 54 vastaajaa (96,4 %) ilmoitti, ettei heiltä ollut sosiaali- ja terveydenhuollon palveluissa kysytty lähisuhdeväkivallan kokemuksista. Vain kaksi vastaajaa (3,6 %) kertoi, että heiltä oli kysytty lähisuhdeväkivaltaan liittyvistä kokemuksista heidän käyttämissään palveluissa. Vastaavasti 55 vastaajaa (98,2 %) ilmoitti, ettei heiltä ollut kysytty väkivallan käyttämisestä lähisuhteissa sosiaali- ja terveydenhuollon palveluissa. Näin ollen vain yhdeltä vastaajalta oli hänen käyttämissään palveluissa kysytty väkivallan käyttämisestä lähisuhteissa.

Annettujen vastausten perusteella kysely ohjasi lisäksi kaksi vastaajaa vastaamaan kysymyksiin, jotka liittyivät MARAK-riskinarviointiin sekä hyvinvointialueen ja muiden tahojen tarjoamaan apuun lähisuhdeväkivaltatilanteissa.

Kuva 22: Kysymyksen ”Onko sinulle tehty MARAK-riskinarviointi viimeisen 12kk aikana?” tulokset

Kahdesta vastaajasta molemmat ilmoittivat, ettei heille ole tehty kuluneen 12 kuukauden aikana MARAK-riskinarviointia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluissa.

Kuva 23: Kysymyksen ”Oletko saanut hyvinvointialueeltasi apua lähisuhdeväkivaltaan liittyen, mikäli olet ollut lähisuhdeväkivaltatilanteessa uhrina tai tekijänä?” tulokset

Kysyttäessä hyvinvointialueen tuottamien palveluiden tarjoamasta tuesta molemmat vastaajat ilmoittivat, etteivät olleet saaneet hyvinvointialueelta apua riippumatta siitä, olivatko he olleet tekijöinä vai uhreina tapahtuneessa lähisuhdeväkivaltatilanteessa. Vastaava luku muiden palveluntarjoajien, kuten kuntien, seurakuntien tai turvakotien, tarjoaman avun osalta oli yhtä lailla 100 %. Näin ollen yksikään vastaaja ei ilmoittanut saaneensa tekijänä tai uhrina apua lähisuhdeväkivaltaan hyvinvointialueelta tai muilta tahoilta.

Seuraa meitä somessa.